

علیه دولت کودتا و برای انتخابات آزاد

در تظاهرات سیزدهم آبان شرکت کنیم!

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

سیزدهم آبان برای جمهوری اسلامی به دلیل سه رویداد، اهمیت زیادی دارد. سیزدهم آبان 1343 روزی است که رژیم شاه، خمینی را به ترکیه تبعید نمود.

برخی نظرات ارتجاعی خمینی در رابطه با زنان و... به دیده عموم نیروهای مدافع آزادی، نیامد. چون در فضای خفقانی دوران شاه، ستیز با استبداد ارزش زا بود. در 13 آبان سال 1357 دانش آموزان در دانشگاه تهران به رگبار بسته شدند. خون آنان و ارزش مبارزه شان در راه آزادی، در فضای اختناق، به کیسه استبدادیان حاکم ریخته شد. اما مهمتر از این دو رویداد، سی سال پیش در 13 آبان سال 1358 سفارت آمریکا، توسط دانشجویان موسوم به خط امام، با پشتیبانی قاطع آیت اله خمینی تسخیر شد. از آن پس، حکومت این روز را "روز ملی مبارزه با استکبار" نامید.

حمله به سفارت آمریکا در آن تاریخ بر بستر صف آرائی آمریکا و شوروی، در جهان دو قطبی شده آن دوره از سوئی و نارضایتی مردم از عملکرد تجاوزکارانه آمریکا و به ویژه، دخالت در کودتای 28 مرداد 1332 از سوی دیگر، رخ داد. تنها در چنین شرایطی جمهوری اسلامی می توانست بدون نگرانی و با پشتگرمی شوروی اعلام کند که "آمریکا هیچ غلطی نمی تواند بکند"

هدف اصلی حمله به سفارت، بسیج مردم برای کنار زدن دولت بازرگان و یکدست کردن حاکمیت بود. جمهوری اسلامی از همان نخست، لحظه ای از تعرض به مردم باز نمانده است. هر چند که در پائین، تا تیغ اش بریده از فشار و سرکوب مردم ایران دمی نیاسوده است، اما در بالا تصفیه ابتدا از درون حکومت و از نهضت آزادی آغاز شد. 13 آبان 1358 آغازگر راهی بود که امروز در ادامه آن به زمزمه تصفیه جریان رفسنجانی، رسیده است. جمهوری اسلامی طی سی سال گذشته، در چنین روزهایی، تمام توان خود را به کار می گرفته است تا مردم را با هدف نمایش قدرت، برای سیاست های سرکوبگرانه اش به میدان کشاند.

اما انتخابات ریاست جمهوری و رسوائی پس از آن، چهره کشور را دگرگون کرده است. اگر تا پیش از این، جمهوری اسلامی از هر مناسبتی بهره می گرفت تا با بسیج بسیجیان و وابستگان به نهادهای نظامی و خانواده جانبازان جنگ و بخشی از مردم، قدرت نمائی کند، پس از این انتخابات، هر مناسبتی ولو حکومتی، باری است سنگین، که بر دوش اش افتاده و چون آواری، خواب از چشمش ربوده و ترس از فرو پاشی نظام، لرزه بر اندامش انداخته است. آنچه که دیروز قوت حکومت بود و تکیه گاه یکه تازیش، امروز به نقطه ضعف و چشم اسفندیارش بدل شده است. هراس و وا همه جمهوری اسلامی امروز فقط از مخالفان دستگاه ولایت نیست. از مناسبت هائی است که سی سال است به کمک آن بر سر مخالفان کوفته اند. امروز ترس و وحشت، از روز قدس است. از روز 22 بهمن است. از "روز ملی مبارزه با استکبار" جهانی است.

مردم ایران این روزها، در ابعاد ملیونی برای شرکت در تظاهرات بسیج می شوند. بسیج می شوند علیه فرماندهی ستاد "استکبار"، اما نه در دیگر نقاط جهان، به میدان می آیند علیه "استکبار"، در خود ایران. همین بسیج ملیونی مردم است که حکومت را به وحشت انداخته و سخنگویان نظامی را از پشت صحنه به جلو آورده تا با ایجاد فضای ترس و تهدید مانع حضور مردم شوند. از سردار علی فضلی فرمانده سپاه سید الشهدای استان تهران گرفته که از حضور مخالفان به شدت نگران شده و می گوید: "کانون فتنه اعلام کرده است که در روز 13 آبان شیطنت هائی را خواهد داشت. ... اگر نگران نباشیم در آینده مشکلات جدی تری خواهیم داشت" تا اسماعیل احمدی مقدم، فرمانده نیروی انتظامی، که به راهپیمایان ضد دولتی هشدار می دهد که برابر قانون با آنها برخورد خواهند نمود. معنی این "قانون" هم برای همگان روشن است. سرکوب مردم بدون هیچ معیار و ضابطه ای. سایر مقامات غیر نظامی نظیر جنتی نیز به میدان آمده اند تا وا همه خود را از حضور مردم، با تهدید آنان، بپوشانند.

پس از قلب و کودتای انتخاباتی، مردم از هر فرصتی استفاده کرده اند تا صدای اعتراض خود را فریاد کنند. روز حکومتی قدس را به روزی علیه دستگاه ولایت و دولت کودتائی اش بدل کردند. حضور پر رنگ مردم در روز قدس و پژواک شعارهای آزادیخواهانه شان، تخم تردید را در دل طرفداران حکومت چنان بارور نمود که برنامه تهاجم به مخالفان را کند نمود. نوک پیکان اعتراض مردم در روز 13 آبان یعنی "روز ملی مبارزه با استکبار" در صورتی که متوجه استکبار داخلی شود و مرکز ستادش را در بیت رهبری نشانه گیرد، می تواند حکومت را به عقب بنشاند.

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران بر این باور است که

بسیج و حضور مردم در خیابان ها عامل بسیار نیرومندی است که می تواند حکومت جمهوری اسلامی را به عقب نشینی وادار کند. مبارزه علیه استبداد و خواست استقرار دموکراسی، امروز در این جنبش از پتانسیل بالائی برخوردار است. ما از هموطنان آزاده ای که از استبداد حکومت اسلامی به تنگ آمده و خواهان اعمال اراده از طریق رای آزاد و برابر همه شهروندان هستند، دعوت می کنیم که در روز 13 آبان با شعار برکناری دولت احمدی نژاد در تظاهرات شرکت کنند و خواست انتخابات آزاد را در جامعه پرطنین نمایند. شرکت در این تظاهرات و طرح مطالبات دموکراتیک مردم ضربه محکمی است که حکومت جمهوری اسلامی را از تهاجم بازداشته، در بیم و ترس از گسترش جنبش مردم، به عقب نشینی وا می دارد. ما از هر اقدامی در داخل و خارج کشور که به تقویت حضور مردم بیانجامد، حمایت کرده با تمام توان در جهت نیرومند کردن آن تلاش و مبارزه می کنیم و در این راه دست تمامی یاران و دوستانی که تقویت و تدوام این جنبش را در دستور خود نهاده اند، برای همکاری و اتحاد به گرمی می فشاریم.

آبان 1388